

приходяще ѿблизѣхъ гнѡй ѿгѡ. Бѣистъ же оумрѣти
 ницемъ, и несенъ быти Ягглы на лоно Авраамле: оум-
 рре же и когатыи, и погребѡша ѿгѡ. И во ѿдѣ възвѣдъ
 ѡчи свои, сый въ мѣсѣхъ, оузрѣ Авраама и здалѣча,
 и Лазара на лонѣ ѿгѡ: И той възглашъ, рече: ѡче
 Авраамле, помилуй ма, и послѣ Лазара да ѡмѡчитъ
 конѣцъ перста своего въ водѣ, и оустѣдитъ ѡзыкъ
 мой, ѿкѡ страждѡ ко пламени сѣмъ. Рече же Авраамъ:
 чадо, помани, ѿкѡ воспріѡлъ еси благоа твоѡ въ жи-
 вотѣ твоѣмъ, и Лазарь, такожде злѡа: нынѣ же здѣ
 оутѣшѡтса, ты же страждѡши. И надъ всѣми сѣми
 междѡ нами и вами пропастъ велика оутвердѡса, ѿкѡ
 да хотѡщии прейти ѡсюдѡ къ вамъ, не возмѡгутъ,
 ни иже ѡтсѡдѡ къ намъ прехѡдатъ. Рече же: молю тѡ
 оубѡ ѡче, да послѣши ѿгѡ въ домъ ѡца моего: Имамъ
 во патѣ братіи: ѿкѡ да засвидѣтельствуетъ имъ,
 да не и тѣи прійдутъ на мѣсто сѣе мѡченіѡ. Глагола
 емъ Авраамъ: имѡтъ Моисѣа и прѡрѡки: да послѣша-
 ютъ ихъ. Онъ же рече: ни, ѡче Авраамле: но ѡще кто
 ѡ мѣртвыхъ идетъ къ нимъ, покѡютса. Рече же емъ
 ѡще Моисѣа и прѡрѡкѡвъ не послѣшаютъ, и ѡще кто
 ѡ мѣртвыхъ воскреснетъ, не имѡтъ вѣры.

Мат. гл. XI. 2—11.

Иѡаннъ слышавъ во оузѣлиши дѣла Хрѣтова,
 послѣ два ѡ оученикъ своихъ, рече емъ: ты ли еси
 грядый, или и ногѡ чаемъ; И ѡвѣщавъ Инсъ рече
 имъ: шѣдше възвѣстите Иѡаннови, ѿже слышите и
 видите: слѣпи прозираютъ, и хрѡми ходѡтъ, прока-